

رویکردهای نوین آموزشی

دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه اصفهان

سال نهم، شماره ۱، شماره پیاپی ۱۹، بهار و تابستان ۱۳۹۳

ص ۱-۳۶

بررسی روند پدیدآیی پژوهش برنامه‌درسي و طبقه‌بندی سنت‌ها و صاحب‌نظران فعال در آن

فریدون شریفیان، استادیار برنامه‌درسي دانشگاه اصفهان

f.sharifian@edu.ui.ac.ir

چکیده

پژوهش، یکی از ابعاد مهم رشته‌های علمی به شمار می‌آید. در مقاله حاضر در چند بخش درباره پژوهش برنامه‌درسي بحث شده است. پس از مقدمه‌ای پیرامون وضعیت پژوهش برنامه‌درسي کوشش شده است بر اساس روند تاریخی، تلاش‌ها و آثار سال‌های گذشته تا امروز ذکر شود. در ادامه، از منظر چهار سنت فعال در عرصه پژوهش برنامه‌درسي و بر محور صاحب‌نظران بر جسته هر سنت، به پژوهش برنامه‌درسي پرداخته شده است. در سنت چارچوب‌شناسی و تعریف متغیرهای پژوهش برنامه‌درسي به دیدگاه‌های جانسون، کیمپستون، راجرز و پورنز؛ در سنت پژوهش تجربی در برنامه‌درسي به اندیشه‌های واکر؛ در سنت دیدگاه‌ها یا پارادایم‌های پژوهش برنامه‌درسي به نظرهای شوبرت، هاگرسون، کانلی، کلاندینین، آئوکی و رید و در سنت گونه‌ها یا روش‌های پژوهش برنامه‌درسي به آثار و دیدگاه‌های ادموند شورت پرداخته شده و روند تحول اندیشه‌های او مطرح گردیده است. در بخش پایانی مقاله، ضمن اشاره به ظهور چشم‌اندازهای جدید در پژوهش برنامه‌درسي، مباحث جمع‌بندی شده است.

واژه‌های کلیدی: پژوهش برنامه‌درسي، سنت‌های پژوهش برنامه‌درسي، چارچوب و

متغیرهای پژوهش، پژوهش تجربی، دیدگاه‌ها یا پارادایم‌های پژوهش، روش‌های پژوهش.

مقدمه

با بررسی آثار پدیدآمده درباره پژوهش برنامه‌درسی^۱ می‌توان این گونه قضاوت کرد که این مقوله به صورت ابتدایی و پراکنده از سال‌های گذشته در مباحث برنامه‌درسی مطرح بوده است. با وجود این، در مقایسه با دیگر ابعاد برنامه‌درسی، مانند: نظریه‌ها، تاریخ و فرایند، کوشش‌های سال‌های گذشته در زمینه پژوهش برنامه‌درسی به لحاظ کمی و انسجام، چندان چشمگیر نبوده است. در ارتباط با کشور ما نباید از کوشش‌های اخیر که در قالب ترجمه کتاب خاص پژوهش برنامه‌درسی (شورت^۲، ترجمه مهر محمدی و همکاران، ۱۳۸۷) و نگارش مقاله‌هایی درباره جنبه‌های گوناگون این موضوع به انجام رسیده، چشم پوشی کرد (مهر محمدی، ۱۳۸۴؛ حاتمی، ۱۳۸۴؛ سلسلی و حسینی، ۱۳۸۴؛ مهر محمدی، ۱۳۸۱ الف؛ مهر محمدی، ۱۳۸۱ ب). علاوه بر گسترش دانش نظری پژوهش برنامه‌درسی، طی سال‌های اخیر در برخی مقاله‌ها و پایان‌نامه‌ها؛ به ویژه در دوره دکتری از روش‌های خاص پژوهش برنامه‌درسی یا شیوه‌های کیفی و ترکیبی استفاده شده است؛ ولی پیشرفت‌های اخیر در زمینه به کارگیری این روش‌ها همچنان در مقایسه با تسلط روش‌های کمی چندان قابل توجه نبوده است.

درباره پژوهش برنامه‌درسی نمی‌توان به صورت کلی سخن گفت، بلکه باید تلاش‌های صاحب‌نظران این عرصه را در جای خود دید و پژوهش را تنها به «روش‌های پژوهش»، منحصر نکرد. شهرت یافتن گونه‌ها یا روش‌های پژوهش؛ به ویژه در کشور ما به میزان زیادی تحت تأثیر ادموند شورت و کتاب اوست که ترجمه آن در اختیار علاقه‌مندان برنامه‌درسی قرار گرفته است. همنوا با دیدگاه ادموند شورت (۱۹۹۱الف و ب) که آن را همزمان با انتشار کتاب خود مطرح کرد، باید گفت طی سال‌های اخیر در عرصه پژوهش برنامه‌درسی، اقدام‌های درخور توجهی انجام شده، ولی همچنان کارهای انجام نشده بسیاری وجود دارد. به نظر او، پژوهش برنامه‌درسی برای اغلب افراد مسالمه‌ای رازآلود^۳ است. در ادامه مقاله، با در نظر گرفتن سیر تاریخی آثار منتشر شده، پدیدآیی و خاستگاه‌های

1- curriculum research

2- Short

3- enigma

پژوهش برنامه‌درسی ردیابی شده است. فلسفه پرداختن به این بحث از یکسو تأکید بر فراتر بودن دامنه پژوهش برنامه‌درسی از تلقی روشی و از سوی دیگر، اشاره به صاحب‌نظرانی است که در این زمینه آغازگر یا ادامه‌دهنده کوشش‌ها بوده‌اند؛ اما فرصت چندانی برای طرح دیدگاه‌های آنان فراهم نشده است.

پدیدآیی و خاستگاه‌های پژوهش برنامه‌درسی

در جریان شناخت تاریخچه پژوهش برنامه‌درسی باید کوشش‌های دیرینه‌ای را که در این زمینه انجام شده، بررسی کرد و جدا از تاریخ برخی از آثار که ممکن است به چند دهه پیش باز گردد، نقش آفرینی آن‌ها را در تکامل پژوهش برنامه‌درسی مورد توجه قرار داد. آثار تأثیرگذار و به طور خاص کتاب‌های ادموند شورت (۱۹۹۱) و نلسون هاگرسون^۱ (۲۰۰۰) متعلق به دهه پایانی قرن بیستم است، اما سنگ‌بنای پژوهش برنامه‌درسی از دهه ۳۰ میلادی گذاشته شده است. نمی‌توان تاریخ انتشار نخستین آثار را به طور دقیق مشخص ساخت، اما بررسی‌ها نشان می‌دهد که مقوله پژوهش برنامه‌درسی از سال ۱۹۳۳ در نشریه‌ای با نام تعلیم و تربیت تجربی^۲ توسط دو نویسنده با نام‌های دیویس^۳ و ویلبر^۴ مورد توجه قرار گرفته است. نکته جالب توجه این است که در مقاله آنان که در زمرة نخستین مقاله‌های مربوط به پژوهش برنامه‌درسی است، درباره روش‌های پژوهش صحبت شده و در نتیجه می‌توان گفت مقوله روش‌ها از سال‌ها قبل مورد توجه بوده است. این مقاله کمتر از چهار صفحه است، اما نمایانگر کوشش نویسنده‌گان برای شناسایی روش‌های پژوهش مورد استفاده در آثاری است که از سال ۱۹۲۱ تا ۱۹۳۱ پدید آمده است. بررسی آنان نشان داده است که در پژوهش‌های برنامه‌درسی طی دوره زمانی مورد بررسی به ترتیب فراوانی، از شش روش تحلیلی، توصیفی، فلسفی، تلفیقی، تجربی و تاریخی استفاده شده است.

در سال‌های بعد، علاوه بر مقاله‌ها، کتاب‌هایی منتشر گردید که در آن‌ها به طور کامل یا در قالب یک یا چند فصل به پژوهش برنامه‌درسی پرداخته شده است. برای روشن شدن

1- Haggerson

2- Journal of Experimental Education

3- Davis

4- Wilber

محورهای مورد توجه نویسنده‌گانی که در زمینه پژوهش برنامه‌درسی دست به نگارش زده‌اند، در جدول (۱)، آثار منتشر شده بر اساس سیر تاریخی و موضوع اصلی آن‌ها معرفی شده است.

جدول ۱: آثار منتشر شده در زمینه پژوهش برنامه‌درسی بر اساس سیر تاریخی و موضوع اصلی آن‌ها

ردیف ردیف ردیف	نویسنده و تاریخ انتشار	عنوان مقاله یا فصل کتاب	موضوع یا محور اصلی اثر
۳۰	رابرت دیویس و ملتون ویلر (۱۹۳۳)	پژوهش برنامه‌درسی	روش‌های پژوهش برنامه‌درسی
	ا. ک. لومیس (۱۹۳۵)	پژوهش مورد نیاز در برنامه‌درسی	نمونه‌هایی از مهمترین پژوهش‌های مورد نیاز در برنامه‌درسی
	لورا زیربس (۱۹۴۹)	شکاف‌های موجود در پژوهش برنامه‌درسی	پژوهش در رشته‌های بنیادی و رویکرد کارکردی در پژوهش برنامه‌درسی
۴۰	س. و. هانیکات (۱۹۴۹)	پژوهش برنامه‌درسی: برخی ویژگی‌های پژوهش مطلوب	ویژگی‌های پژوهش مطلوب مانند بیان مساله، طرح پژوهش و مفروضه‌های اساسی
	آرتور فوشی و جان گرین (۱۹۵۴)	فنون پژوهش برنامه‌درسی	ضرورت‌های پژوهش برنامه‌درسی و پیشنهادهایی برای پژوهش در این عرصه
	والتر کوک و همکاران (۱۹۵۶)	پژوهش برنامه‌درسی	حوزه‌های پژوهش برنامه‌درسی و رویکرد نظام‌مند پژوهش در برنامه‌درسی
۵۰	رابرت فلینگ (۱۹۵۷)	پژوهش و ارزیابی در برنامه‌ریزی درسی	ماهیت پژوهش برنامه‌درسی و پژوهش ضمن عمل
	هری پسو (۱۹۶۰)	پژوهش برنامه‌درسی: وضعیت، ضرورت‌ها و دورنما	زمینه‌های نیازمند انجام پژوهش و ارزیابی مثبت از دورنماهای پژوهش با وجود مشکلات موجود
	جیمز مکدونالد و جیمز راس (۱۹۶۳)	پژوهش برنامه‌درسی: مسائل، فنون و چشم‌اندازها	بررسی مسائل مطرح در پژوهش برنامه‌درسی
۶۰	دیوید آبرامسون (۱۹۶۶)	پژوهش و ارزیابی برنامه‌درسی	نقش پژوهش برنامه‌درسی و حیطه‌های پژوهش برنامه‌درسی
	ریچارد شاتر (۱۹۶۹)	مسائل روش‌شناسی در پژوهش برنامه‌درسی	برخی مسائل روش‌شناسی در پژوهش
	دکر واکر (۱۹۷۰)	الگوی تجربی مربوط به فرایند برنامه‌ریزی درسی	الگوی تجربی و پژوهش برنامه‌درسی

اقدام بر اساس پژوهش در عرصه برنامه‌درسی	مؤلفه‌ها و تنگناهای پژوهش برنامه‌درسی	هری بروودی (۱۹۷۰)	۸۰
ابعاد پژوهش برنامه‌درسی و متغیرهای پژوهشی آن	رهنمودهای پژوهشی مناسب در برنامه‌درسی و آموزش	مانوریتز جانسون (۱۹۷۰-۱۹۷۱)	
الگوی پژوهش تجربی و برنامه‌درسی	الگوی طبیعت گرایانه برای برنامه‌ریزی درسی	دکر واکر (۱۹۷۱)	
بررسی جنبه‌های مختلف تولید و کاریست دانش در برنامه‌درسی	تولید و کاریست دانش در برنامه‌درسی	ادموند شورت (۱۹۷۱)	
تحلیل قابلیت استفاده از اعتبار سازه در پژوهش برنامه‌درسی	کاربرد رویه‌های اعتبار سازه در پژوهش برنامه‌درسی	جورج پوزنر (۱۹۷۳)	
نمونه‌هایی از متغیرها برای پژوهش در ساختار برنامه‌درسی	گستره ساختار برنامه‌درسی: یک طرح مفهومی	جورج پوزنر (۱۹۷۴)	
کارکردها و دلایل ضرورت انجام پژوهش برنامه‌درسی	کارکردهای پژوهش برنامه‌درسی	جان مان (۱۹۷۴)	
نقش پژوهش و حیطه‌های پژوهشی مورد استفاده در برنامه‌ریزی درسی	کاریست پژوهش در برنامه‌ریزی درسی	رالف تایلر (۱۹۷۴)	
بررسی مفهوم پژوهش، برنامه‌درسی و پژوهش برنامه‌درسی	پژوهش مورد نیاز: تاکید بر آینده	مانوریتز جانسون (۱۹۷۶)	
مباحث مختلف از جمله پژوهش نومفهوم گرا و پژوهش ضمن عمل	سنجهش دوباره پژوهش تربیتی: به سوی تمرکز بر عمل	ویلیام شوبرت (۱۹۸۰)	
پژوهش تجربی برنامه‌درسی؟	کدام پژوهش برنامه‌درسی؟	دکر واکر (۱۹۸۱)	
پارادایم‌های سه گانه پژوهش برنامه‌درسی	برنامه‌درسی: دیدگاه، پارادایم و امکان	ویلیام شوبرت (به نقل از مهر محمدی، ۱۳۸۱ ب)	
تاکید بر پژوهش ضمن عمل به عنوان مناسب‌ترین فن برای پژوهش‌های مدرسه‌محور	پژوهش برنامه‌درسی مدرسه‌محور	چامبرز و پونی (۱۹۸۲)	
معرفی متغیرهای مطرح در پژوهش برنامه‌درسی	چارچوبی برای پژوهش برنامه‌درسی	ریچارد کیمپستون و کارن راجرز (۱۹۸۶)	
تغییرها در پژوهش برنامه‌درسی از اواسط دهه ۸۰ تا نیمه دهه ۸۰	پژوهش برنامه‌درسی در وضعیت بازاندیشی	ادموند شورت (۱۹۸۷)	

پژوهش تجویزی و مفروضات اساسی آن	برنامه‌ریزی درسی پیچیده و پر مساله: پژوهش تجویزی در برنامه‌درسي	لویز برمن (۱۹۸۸)	
دیدگاه‌های پژوهشی مختلف در عرصه آموزش مدرسه‌ای	کاربست یافته‌های پژوهشی	مایکل کانلی و جین کلاندینین (۱۹۸۸)	
مفهوم‌ها، سؤال‌ها و رویکردهای پژوهش برنامه‌درسي	درک و فهم تنوع؛ وضعیت کنونی پژوهش برنامه‌درسي	جورج پوزنر (۱۹۸۹)	
رویکرد کل گرا در پژوهش برنامه‌درسي و ویژگی‌های آن	نقش تحلیل مفهومی در پژوهش برنامه‌درسي: رویکردی کل گرا	روین بارو (۱۹۹۰)	
روش‌های پژوهش برنامه‌درسي	۱۰ روش پژوهش مورد استفاده در پژوهش‌های برنامه‌درسي	ادموند شورت (۱۹۹۰)	
پژوهش نظری و ایدئولوژیک در برنامه‌درسي	نکاتی در راستای چارچوبی برای پژوهش برنامه‌درسي	دونان هیوبنر (۱۹۹۱)	
پژوهش در مکاتب تربیتی	فلمر و شکفت انگیز پژوهش برنامه‌درسي	جان گودلد (۱۹۹۱)	
هدده روش پژوهش برنامه‌درسي	روش‌شناسی مطالعات برنامه‌درسي	ادموند شورت (۱۹۹۱)، ترجمه مهر محمدی و همکاران، ۱۳۸۷	
عمل و پژوهش برنامه‌درسي و نسبت آن‌ها	تعیین اولویت‌ها در پژوهش برنامه‌درسي	ادموند شورت (۱۹۹۱الف) و ادموند شورت (۱۹۹۱ب)	
ماهیت پژوهش کیفی و الگوی خبرگی و نقادی در تعلیم و تربیت	چشم تبیین: پژوهش کیفی و بهبود عمل تربیتی	الیوت آینر (۱۹۹۱)	
ماهیت پژوهش برنامه‌درسي و برخی گونه‌های آن	پژوهش برنامه‌درسي	د. جنکیتز (۱۹۹۱)	
پارادایم‌های پژوهش	پژوهش برنامه‌درسي: پارادایم‌های بدیل	شوبرت و شوبرت (۱۹۹۱)	
چیستی پژوهش شرح حال گونه و شرح جنبه‌های مختلف آن	پژوهش شرح حال گونه در برنامه‌درسي	کریگ کرایدل (۱۹۹۱)	
سنن پژوهش علمی	مطالعات برنامه‌درسي و سنن‌های پژوهش	لیندا دارلینگ هاموند و جن استنایدر (۱۹۹۲)	
رویکردها برای پژوهش تجربی در زمینه	مسائل روش‌شناختی در	دکر واکر (۱۹۹۲)	

سوال‌های برنامه‌درسی و تقسیم رویکردها به دو گروه کمی و کیفی	پژوهش برنامه‌درسی		
سنت پژوهش انسان‌گرایانه	مطالعات برنامه‌درسی و سنت‌های پژوهش	ویونا لینکولن (۱۹۹۲)	
ارائه طرحی مفهومی برای ایجاد تمایز بین سه سطح از سوال‌های مربوط به مسائل مختلف در پژوهش و عمل برنامه‌درسی	سه سطح از سوال‌های مورد توجه در حوزه پژوهش و عمل برنامه‌درسی	ادموند شورت (الف) (۱۹۹۳)	
شش دیدگاه پژوهش برنامه‌درسی	انواع پژوهش برنامه‌درسی	جین کلاندینین و مایکل کانلی (۱۹۹۵)	
دلالت‌های فرانوگرایی برای پژوهش برنامه‌درسی	پژوهش برنامه‌درسی فرانوگرا	پاتریک اسلتری (۱۹۹۷)	
تشریح چهار پارادایم پژوهش برنامه‌درسی	نوفهوم‌سازی پژوهش در برنامه‌درسی: استفاده از پارادایم‌های پژوهشی چندگانه برای بهبود مطالعه برنامه‌درسی	تلسون هاگرسون (۲۰۰۰)	
تحلیل تلاش‌های گذشته خود در زمینه پژوهش برنامه‌درسی و ارائه دیدگاه‌های جدید	چرخ‌ساز پارادایم‌ها: دلالت‌هایی برای پژوهش و عمل برنامه‌درسی	ادموند شورت (۲۰۰۰)	
پارادایم اثبات‌گرایانه علمی و سه پارادایم بدیل پژوهش برنامه‌درسی	پارادایم‌های پژوهش و برنامه‌درسی توریسم	جان تریپ (۲۰۰۱)	
سنت‌های پژوهش برنامه‌درسی و کاریست یافته‌های پژوهشی	مطالعات برنامه‌درسی	دکر واکر (۲۰۰۳)	
جهت‌گیری‌ها یا پارادایم‌های پژوهش برنامه‌درسی	به سوی پژوهش برنامه‌درسی در فضای جدید	تد آنوکی (۲۰۰۵)	
چارچوبی برای تدوین برنامه‌های درسی پژوهش محور	پژوهش برنامه‌درسی: به سوی چارچوبی برای برنامه‌های درسی پژوهش محور	داگلاس کلمتس (۲۰۰۷)	
پژوهش در جنبه‌های مختلف برنامه‌درسی	پژوهش برنامه‌درسی	ویلیام شورت (۲۰۰۸)	
بررسی دیدگاه‌های برخی صاحبنظران در زمینه پژوهش برنامه‌درسی	پژوهش برنامه‌درسی	مینگ فنگ هی (۲۰۱۰)	
ارتباط پژوهش برنامه‌درسی با دیدگاه‌های موجود درباره ساختار حوزه برنامه‌درسی	تصویری کلی از وضعیت کند و کاو در حوزه پژوهش برنامه‌درسی	کانلی و ژو (۲۰۱۰)	

در واقع، پژوهش برنامه درسی از دهه ۱۹۳۰ به بعد، حرکت تکاملی داشته است؛ به این معنا که در دهه های ۳۰، ۴۰ و ۵۰ میلادی دغدغه صاحب نظران و نویسندهایان، بیان کلیاتی در مورد پژوهش برنامه درسی و ضرورت آن بوده است؛ اما از دهه ۶۰ و دهه های پس از آن، جوانب دیگری مورد توجه قرار گرفته که در راستای گسترش دانش نظری و ارائه چارچوب هایی برای انجام پژوهش های برنامه درسی است. حرکت رو به رشد پژوهش برنامه درسی از دهه ۷۰ به بعد با نقش آفرینی صاحب نظران برجسته ای، مانند: شورت، واکر^۱، شوبرت^۲، پوزنر^۳، کالنی^۴، کلاندینین^۵، آیزنر^۶، هاگرسون، آئوکی^۷ و برخی متخصصان دیگر ادامه یافته است. بسیاری از آثار نخستین با در نظر گرفتن دوره زمانی تولید آنها و سطح بلوغ دانش برنامه درسی، زمینه ساز توجه به مقوله پژوهش برنامه درسی و زوایای مختلف آن در سال های بعد شده است. با بررسی آثار معرفی شده در جدول (۱) می توان به این نتیجه رسید که غیر از آثار اولیه ای که به فرهنگ سازی، ماهیت و مباحث مقدماتی پژوهش برنامه درسی اختصاص داشته است، دیگر آثار برجسته را می توان بر محور چهار سنت پژوهشی مطرح کرد که هر یک سخنگویان برجسته ای داشته اند.

سنت های حاکم بر پژوهش برنامه درسی

در بررسی سنت های چهارگانه پژوهش برنامه درسی، برجسته ترین صاحب نظرانی که می توان اندیشه ها و آثار آنان را زیر عنوان هر سنت دسته بندی و درباره آنها بحث کرد، مورد توجه قرار گرفته اند. در این میان، تنها آن گروه از صاحب نظرانی را که درباره چارچوب شناسی و تعریف متغیر های پژوهش برنامه درسی صحبت کرده اند، می توان به لحاظ قدمت، مقدم بر دیگران قرار داد. با این توضیح نقطه آغاز بررسی، همین گروه خواهد بود. سنت های مورد نظر عبارتند از:

۱- سنت چارچوب شناسی و تعریف متغیر های پژوهش برنامه درسی؛

1- Walker
2- Schubert
3- Posner
4- Connelly
5- Clandinin
6- Eisner
7- Aoki

۲- سنت پژوهش تجربی در برنامه درسی؛

۳- سنت دیدگاهها یا پارادایم های پژوهش برنامه درسی؛

۴- سنت گونه ها یا روش های پژوهش برنامه درسی.

۱- سنت چارچوب شناسی و تعریف متغیرهای پژوهش برنامه درسی

با توجه به ادبیات مکتوب موجود، این احتمال مطرح می شود که گذشته از آثاری که در آن ها به کلیات پژوهش برنامه درسی پرداخته شده است، توجه جدی به این مقوله با فعالیت صاحب نظران علاقه مند به چارچوب شناسی و تعریف متغیرهای پژوهش آغاز شده است. با توجه به زمانی که این گروه، آثار خود را منتشر کرده اند، می توان آنان را جزو نسل اول افراد علاقه مند به پژوهش برنامه درسی به شمار آورد. چهره های شاخص این گروه، جانسون^۱، کیمپستون^۲، راجرز^۳ و پوزنر هستند. در ادامه، دیدگاه های هر یک مطرح شده است.

مائوریتز جانسون: جانسون (۱۹۷۰-۱۹۷۱) ابعاد پژوهش برنامه درسی و آموزش را مشخص و در هر یک از ابعاد، برخی متغیرهای پژوهشی مستقل و وابسته را تعیین کرده است. این ابعاد هفده گانه عبارتند از: ۱- هماهنگی برنامه درسی؛ ۲- معیارهای انتخاب؛ ۳- معیارهای سازماندهی؛ ۴- فرایند برنامه ریزی درسی؛ ۵- فرایند ارزیابی برنامه درسی؛ ۶- فرایند نظارت آموزشی؛ ۷- معیارهای انتخاب محتوا؛ ۸- معیارهای انتخاب فعالیت؛ ۹- معیارهای سازماندهی تجربه یادگیری؛ ۱۰- معیارهای طراحی فعالیت ارائه؛ ۱۱- معیارهای طراحی فرایند کنترل و نظارت؛ ۱۲- فرایند برنامه ریزی آموزش؛ ۱۳- فرایند ارزیابی طرح های آموزش؛ ۱۴- معیارهای مربوط به مهارت و فنون ارائه؛ ۱۵- معیارهای مربوط به مهارت و فنون کنترل و نظارت؛ ۱۶- فرایندهای آموزشی و ۱۷- فرایند ارزشیابی آموزش.

به عنوان نمونه در جنبه اول که هماهنگی برنامه درسی است، متغیرهای مستقل عبارتند از: نقش های شرکت کنندگان، ساختارهای سازمانی، ابزارهای ارتباطی، روش های تسهیل، عوامل زمینه ساز مشارکت و امکانات و تمهیدات آموزشی. متغیر وابسته در این جنبه،

1- Johnson

2- Kimpston

3- Rogers

سودمندی و فایده عملی فرایند برنامه‌ریزی درسی است. به همین ترتیب، درباره جنبه هدف‌هم که فرایند ارزشیابی آموزش است، مواردی مانند: ابزارها و رویه‌های ارزشیابی و ویژگی‌ها و مشخصه‌های فرد ارزشیاب در زمرة متغیرهای مستقل و سنجش فرایند و نتایج، متغیر وابسته هستند (جانسون ۱۹۷۰-۱۹۷۱، ۳۴-۳۳). به نظر جانسون، پیش از اینکه طرح‌های پژوهشی بررسی شوند، باید درباره نوع متغیرهایی که می‌توان آن‌ها را به کار برد و مورد سنجش قرار داد، ایده‌های روشنی وجود داشته باشد. او اعتقاد دارد که ترکیب‌های مختلف متغیرهای مستقل و وابسته، باعث شکل‌گیری طرح‌های پژوهشی متفاوت می‌شود.

دیچارد کیمپستون و کارن راجرز: این نویسنده‌گان در سال ۱۹۸۶ با استناد به رویکرد جانسون، چارچوبی را برای پژوهش برنامه‌درسی معرفی کرده، الگوی ارائه شده توسط او را ارتقا بخشیدند. آنان فرایند برنامه‌ریزی را به چهار گام طراحی برنامه‌درسی، برنامه‌ریزی درسی، اجرای برنامه‌درسی و ارزیابی برنامه‌درسی تقسیم و در هر گام، چهار نوع متغیر پژوهشی را معرفی کرده‌اند. گام‌های فرایند برنامه‌ریزی و نوع متغیرها از نظر کیمپستون و راجرز در جدول(۲) ارائه شده است.

جدول ۲: چارچوب متغیرهای پژوهش در برنامه‌درسی

برونداد	فرایند	زمینه	درونداد	انواع متغیرها	
				فرایند برنامه‌ریزی	برنامه‌ریزی درسی
طرح منتخب و آثار حاصل از آن	چگونگی انجام فعالیت‌های طراحی	مکان و شرایط انجام فعالیت‌های طراحی	خصوصیات و ویژگی‌های شرکت‌کنندگان در فعالیت‌های طراحی		طراحی برنامه‌درسی
نظام برنامه‌ریزی و محصول برنامه‌درسی	چگونگی انجام فعالیت‌های برنامه‌ریزی	مکان و شرایط طراحی نظام برنامه‌ریزی و اجرای آن	خصوصیات و ویژگی‌های شرکت‌کنندگان در فعالیت‌های برنامه‌ریزی		برنامه‌ریزی درسی
نظام اجرا و وفاداری در اجرای برنامه‌درسی	چگونگی طراحی مرحله اجرا و به عمل درآمدن آن	مکان و شرایط اجرای برنامه‌درسی	خصوصیات و ویژگی‌های شرکت‌کنندگان در اجرا		اجرای برنامه‌درسی
نظام ارزیابی و ارزیابی برنامه‌درسی	چگونگی طراحی نظام ارزیابی و اجرای آن	مکان و شرایط انجام ارزیابی	خصوصیات و ویژگی‌های شرکت‌کنندگان در ارزیابی		ارزیابی برنامه‌درسی

منبع: کیمپستون و راجرز (۱۹۸۶، ص ۴۶۵).

آنان با ذکر نقد جانسون نسبت به پژوهشگران برنامه‌درسی مبنی بر اینکه آنان فقط در نقش جمع آوری کنندگان داده‌ها ظاهر می‌شوند و سؤال‌های سطحی را پی‌گیری می‌کنند، کوشیده‌اند تا چارچوبی کاربردی برای پژوهش برنامه‌درسی ارائه دهند و در هر گام فرایند برنامه‌ریزی، متغیرهای فرعی زیر مجموعه چهار متغیر اصلی را در قالب جدول‌های مختلف معرفی نمایند (کیمپستون و راجرز، ۱۹۸۶: ۴۶۶).

برای مثال، در متغیرهای درونداد مربوط به گام طراحی برنامه‌درسی به این سؤال پرداخته شده است که شرکت کنندگان در طراحی برنامه‌درسی چه کسانی هستند؟ جنبه‌های مورد توجه در این پرسش عبارتند از: کمیته طراحی برنامه‌درسی در مقابل یک رهبر واحد برنامه‌درسی، ارزش‌ها و علایق طراحان، نقش‌های ادراک شده یا مورد انتظار از طراحان و تجربه طراحان در زمینه برنامه‌درسی. در متغیرهای زمینه مربوط به این گام، پرسیده شده است که برنامه‌درسی کجا و در چه شرایطی طراحی می‌شود؟ مهمترین ابعادی که زیرعنوان این پرسش مورد توجه قرار گرفته، عبارتند از: مرکز تصمیم‌گیری، اهداف و فلسفه ناحیه آموزشی، منابع موجود در ناحیه آموزشی (نیروی انسانی، منابع مالی، فضاء، زمان و مواردی از این دست) و سیاست‌های ناحیه آموزشی. در متغیرهای فرایند مربوط به گام طراحی برنامه‌درسی این پرسش لحاظ شده است که فعالیت‌ها یا وظایف مربوط به طراحی برنامه‌درسی چگونه انجام می‌شود. جنبه‌های مهم این پرسش عبارتند از: نوع فعالیت‌ها یا وظایف طراحی، دامنه تغییر مورد انتظار از طرح موجود، پویایی‌های گروهی و پسح نش‌ها و انتظارات. در نهایت، در متغیرهای برونداد، این پرسش مطرح شده است که بروندادهای حاصل از فرایند طراحی چیست؟ ابعادی که در این بخش مورد توجه قرار گرفته، شامل برداشت شرکت کنندگان درباره کیفیت طرح حاصل، قلمرو طراحی، انطباق طرح با اهداف و انتظارات اولیه، انطباق طرح با متغیرهای زمینه‌ای و کیفیت طرح است.

جورج پوزنر: این صاحبنظر برنامه‌درسی که آثار مختلفی را درباره پژوهش برنامه‌درسی نگاشته در یکی از مقاله‌های خود چارچوبی را برای پژوهش برنامه‌درسی معرفی کرده است (پوزنر، ۱۹۸۹). او سؤال‌های اساسی برنامه‌درسی را در شش مقوله قرار داده و برای

پرداختن به سؤال‌های هر یک از مقوله‌ها، رویکردهای پژوهشی خاصی را پیشنهاد کرده است. شش مقوله مورد نظر پوزنر عبارت‌اند از: ۱) بررسی بروندادهای آموزشی، ۲) بررسی فرایند برنامه‌ریزی درسی، ۳) تحلیل اهداف و مقاومات آموزشی، ۴) بررسی مواد و مطالب آموزشی، ۵) بررسی دانش‌آموzan و ۶) بررسی مدارس و کلاس‌های درس. در جدول شماره ۳، شش مقوله اساسی، سؤال‌های پژوهشی زیر مجموعه هر مقوله و رویکردهای پژوهشی مناسب برای بررسی سؤال‌ها معرفی شده است.

جدول ۳: مقوله‌ها، سؤال‌ها و رویکردهای پژوهشی متناسب با هر مقوله و سؤال‌های آن

مقوله‌های اساسی	سوال‌های پژوهشی هر مقوله	رویکردهای پژوهشی مناسب
۱) بررسی بروندادهای آموزشی	۱- بروندادهای نظام آموزشی چیست؟ ۲- کدام برنامه‌درسی به پیشرفت‌های بالاتر منجر می‌شود؟ ۳- آثار حاصل از اجرای برنامه‌درسی «الف» در مقایسه با آثار اجرای برنامه‌درسی «ب» چیست؟ ۴- آثار مادوم تعلیم و تربیت به طور عام یا برنامه‌درسی «الف» به معنای خاص چیست؟ یادگیری حاصل از برنامه‌درسی «الف» تا چه اندازه و به چه شیوه‌هایی برای افراد در خارج از موقوعیت آموزش نقید است؟ ۵- هزینه‌های نسبی برنامه‌درسی «الف» در مقایسه با اثربخشی آن چقدر است؟ ۶- تأثیر مداخله‌های آموزشی بر فرآگیران مختلف چیست؟	۱- رویکرد بررسی میزان پیشرفت تحصیلی ۲- رویکرد روابط بین برنامه‌های درسی ۳- رویکرد تیرخ تأثیرات ۴- رویکرد آثار مادوم تعلیم و تربیت ۵- رویکرد هزینه اثربخشی ۶- رویکرد تعامل مداخله-قابلیت
۲) بررسی فرایند برنامه‌ریزی درسی	۷- کدام ادعاهای دانشی، مقاومات اساسی، سؤال‌ها، ادعاهای ارزشی و شیوه‌های انجام کار، توصیف موضوع درسی «الف» مطرح می‌شود؟ ۸- دانش آموز برای انجام مقویت آمیز شغل «الف» به چه قابلیت‌هایی نیاز دارد؟ ۹- افراد چگونه تصمیم‌ها را اتخاذ کرده و به شور و تأمل می‌پردازند؟	۷- رویکرد ساختار دانش ۸- رویکرد تحلیل وظیفه ۹- رویکرد برنامه‌ریزی
۳) تحلیل اهداف و مقاومات آموزشی	۱۰- موقعت آموزشی «الف»، چه معنایی دارد؟ ۱۱- چرا موضوع درسی «الف» مطالعه می‌شود؟	۱۰- رویکرد تحلیل مفهومی ۱۱- رویکرد توجیه برنامه‌درسی
۴) بررسی مواد و مطالب آموزشی	۱۲- مواد و مطالب آموزشی چه دلالات ها و اشاراتی درباره نویسنده یا مخاطب دارد؟ ۱۳- کتاب‌های درسی مورد استفاده دانش آموzan تا چه حد مناسب است؟	۱۲- رویکرد تحلیل محتوا ۱۳- رویکرد تقدیم متن درسی
۵) بررسی دانش آموزان	۱۴- دانش آموzan با کدام دانش و مقاومات سوء برداشت‌های دانش آموز ۱۵- شرایط لازم برای ایجاد تغییر مفهومی چیست و این امر چگونه می‌تواند تسهیل و هدایت شود؟ ۱۶- هر دانش آموز چگونه برنامه‌درسی را تجزیه می‌کند؟	۱۴- رویکرد بررسی سوء برداشت‌های دانش آموز ۱۵- رویکرد تغییر مفهومی ۱۶- رویکرد تحلیل تجزیه
۶) بررسی مدارس و کلاس‌های درس	۱۷- چیزهای عملی تدریس در کلاس چگونه برنامه‌درسی اعلامیاتی را شکل می‌دهد؟ ۱۸- مدارس چه ایدئولوژی‌هایی را تدریس می‌کنند و این ایدئولوژی‌ها چگونه آموزش داده می‌شود؟ ۱۹- عوامل گوناگون درون مدرسه چگونه ماهیت مدرسه و کیفیت تجارب آموزشی را تعیین می‌کند؟ ۲۰- آموزش مدارس‌ای در گذشته چه ماهیتی داشت و عوامل این امر چه بود؟ ۲۱- چه محتوایی به صورت رسمی و آشکار آموزش داده می‌شود و بر هر یخش محتوا چقدر تأکید می‌شود؟	۱۷- رویکرد اجرای در کلاس درس ۱۸- رویکرد برنامه‌درسی پنهان ۱۹- رویکرد سیمای کلی مدارس ۲۰- رویکرد مطالعات تاریخی در آموزش مدارس‌ای ۲۱- رویکرد توصیفی

در مقوله بررسی بروندادهای آموزشی، شش پرسش مطرح است که عبارتند از: بروندادهای نظام آموزشی چیست؟ کدام برنامه‌درسی به پیشرفت‌های بالاتر منجر می‌شود؟ آثار حاصل از اجرای برنامه‌درسی «الف» در مقایسه با آثار اجرای برنامه‌درسی «ب» چیست؟ آثار مداوم تعلیم و تربیت به طور عام یا برنامه‌درسی «الف» به معنای خاص چیست و یادگیری حاصل از برنامه‌درسی «الف» تا چه اندازه و به چه شیوه‌هایی برای افراد در خارج از موقعیت آموزشی مفید است؟ هزینه‌های نسبی برنامه‌درسی «الف» در مقایسه با اثربخشی آن چقدر است؟ و تأثیر مداخله‌های آموزشی بر فراگیران مختلف چیست؟ برای پاسخ‌گویی به این سؤال‌ها به ترتیب باید از رویکردهای پژوهشی بررسی میزان پیشرفت تحصیلی، رقابت بین برنامه‌های درسی، نیمرخ تأثیرات، آثار مداوم تعلیم و تربیت، هزینه اثربخشی و تعامل مداخله-قابلیت استفاده کرد. چارچوبی که پوزنر معرفی کرده است، در مقایسه با دیدگاه‌های صاحب‌نظران دیگری که در سنت چارچوب‌شناسی و تعریف متغیرهای پژوهش برنامه‌درسی قرار دارند، جامع‌تر و جدیدتر است. جامع بودن چارچوب پوزنر به چند دلیل است: دلیل اول اینکه او علاوه بر جنبه‌های مربوط به فرایند برنامه‌ریزی درسی، زمینه‌های دیگر مانند موقعیت اجرای برنامه‌درسی، مخاطب اصلی برنامه‌درسی یعنی دانش‌آموزان و نتایج حاصل از برنامه‌درسی را نیز مورد توجه قرار داده است. دلیل دوم اینکه وی به بیان رویکردهای کلی پژوهش برای هر مقوله بستنده نکرده است، بلکه زیر عنوان هر مقوله برای پرسش‌های مختلف، رویکردهای پژوهشی مناسب را مطرح نموده است.

در جمع‌بندی دیدگاه‌های صاحب‌نظران گروه اول می‌توان گفت، دغدغه تمام آنان جلب توجه پژوهشگران برنامه‌درسی به متغیرها، چارچوب‌ها و سؤال‌هایی است که باید در قالب پژوهش‌های برنامه‌درسی به آن‌ها پرداخت. در عین حال، این نکته که پژوهش‌ها باید با بهره‌گیری از چه روش‌ها یا رویکردهایی انجام شود، چندان مورد توجه آنان نبوده و از این جهت تنها پوزنر را می‌توان استثنای کرد.

-۲- سنت پژوهش تجربی در برنامه‌درسي

در حوزه برنامه‌درسي نمی‌توان افرادی را که به پژوهش تجربی علاقه‌مند هستند، به طور دقیق مشخص کرد. با وجود این، بر جسته‌ترین شخصیت در این زمینه، دکر واکر استاد برنامه‌درسي دانشگاه استنفورد است. او در آثار مختلف خود از پژوهش تجربی پشتیبانی کرده است.

واکر، در دو عرصه برنامه‌ریزی درسی و پژوهش برنامه‌درسي به کاربست دیدگاه تجربی علاقه‌مند است. تعلق خاطر او به الگوی تجربی برنامه‌ریزی درسی در مقاله‌ای که سال ۱۹۷۰ در گردهمایی انجمن پژوهش‌های تربیتی آمریکا^۱ ارائه داد آشکار شد. واکر در سال ۱۹۷۱، عنوان الگوی تجربی را به الگوی طبیعت‌گرایانه^۲ تغییر داد و همان مقاله را مجدداً به چاپ رساند. در رابطه با پژوهش برنامه‌درسي نیز می‌توان علاقه‌مندی واکر به پژوهش تجربی را در آثار او مشاهده کرد. از دیدگاه واکر، پژوهش تجربی، مطالعه نظام‌مند پدیده‌های قابل مشاهده است. او پژوهش تجربی را از بررسی غیرمنظم و بدون سازماندهی متمایز می‌کند. با وجود این، می‌پذیرد که این گونه فعالیت‌های غیررسمی می‌تواند به فهم پدیده‌های تربیتی منجر شود و حتی شاید برای تمام پژوهش‌ها ضرورت داشته باشد. به نظر او، پژوهش تجربی، فعالیت‌های مربوط به تولید مواد و مطالب آموزشی، برنامه‌ریزی و سیاستگذاری برنامه‌درسي، اجرای طرح‌های برنامه‌درسي و نقد برنامه‌های درسی موجود و گذشته را شامل نمی‌شود. به عبارت دیگر، اگرچه می‌توان درباره موارد یادشده، پژوهش‌هایی انجام داد، اما این گونه پژوهش‌ها زیر عنوان پژوهش تجربی قرار نمی‌گیرد.

به اعتقاد واکر(۱۹۸۱: ۲۸۳) پژوهش تجربی در برنامه‌درسي، بررسی منظم و سازمان یافته پدیده‌های برنامه‌درسي است؛ پژوهشی که در راستای روشن‌سازی ایده‌های مطرح درباره این پدیده‌ها یا کمک به حل برخی مسائل برنامه‌درسي انجام می‌شود. واکر (۱۹۹۲) بعضی رویکردها برای انجام پژوهش تجربی در زمینه سوال‌های برنامه‌درسي را مطرح کرد.

1- American Educational Research Association
2- naturalistic model

او رویکردهای پژوهش را در دو طبقه وسیع کمی و کیفی قرار داد و به این نکته اذعان کرد که روش‌های کمی پژوهش کاملاً شناخته شده و پر کاربرد و روش‌های کیفی در عرصه مطالعات برنامه‌درسی، جدیدتر هستند. وی در ویراست دوم کتاب مبانی برنامه‌درسی^۱، دامنه نگاه خود به پژوهش برنامه‌درسی را گسترش داد و از سه نوع پژوهش انسان‌گرا^۲، علمی^۳ و عملی^۴ سخن گفت (۱۶۴: ۲۰۰۳) و روش‌های پژوهش مختلفی را زیر عنوان هر یک مطرح کرد (جدول ۴). در پژوهش انسان‌گرا روش‌هایی مانند خود شرح حال نگاری، شرح حال نگاری و مطالعات قوم‌نگارانه؛ در پژوهش علمی شیوه‌هایی چون آزمون پیشرفت تحصیلی و سنجش نگرش و در پژوهش عملی روش‌های شناخته شده‌ای، مانند: پژوهش ضمن عمل، مطالعات موردى و گروه‌های کانونی مورد تأکید قرار گرفته است.

پژوهش علمی شامل روش‌هایی است که بسیاری از آن‌ها معرف کاربرد جهت‌گیری کمی پژوهش است. پژوهش عملی و انسان‌گرا عمدتاً جنبه کیفی دارد و بر خلاف پژوهش علمی که از سال‌های دور بر پژوهش‌های تربیتی حاکم بوده، در سال‌های اخیر در حوزه تعلیم و تربیت و برنامه‌درسی گسترش یافته است. ویژگی پژوهش انسان‌گرایانه این است که برخی از روش‌های آن با نهضت نومفهوم‌سازی^۵ برنامه‌درسی و تأکیدی که این نهضت بر تجربه فردی دارد، همسوست.

واکر (۱۶۹: ۲۰۰۳) در جمع‌بندی بحث خود درباره انواع پژوهش اعتقاد دارد که چالش حال حاضر حوزه برنامه‌درسی، انجام پژوهش‌های ساده‌تر وی عمیق‌تری است که بر سؤال‌های مهم تمرکز داشته باشد. به نظر او پژوهشی که فهم ذی‌فعان را افزایش دهد، به صورت روشنی توصیف شود، به خوبی توجیه شود و رها از سوگیری باشد، سهمی در عرصه پژوهش‌های برنامه‌درسی خواهد داشت و جدا از روش‌های به کار رفته و فارغ از اینکه پژوهش با قواعد روش‌شناختی پذیرفته شده همنوایی داشته باشد یا خیر، مورد

1- Fundamentals of curriculum

2- humanistic

3- scientific

4- practical

5- reconceptualization

پذیرش قرار می‌گیرد. به باور او نیاز امروز برنامه‌درسی، مطالعه‌های پیچیده‌تر نیست بلکه اولویت، انجام پژوهش‌های اساسی‌تری است که به طور مستقیم درباره مهمترین مسائل مطرح در حوزه برنامه‌درسی سخن بگویند.

جدول ۴: روش‌های مورد استفاده در انواع پژوهش برنامه‌درسی

پژوهش عملی	پژوهش علمی	پژوهش انسان‌گرا
پژوهش ضمن عمل	آزمون پیشرفت تحصیلی	خود شرح حال نگاری
مطالعات موردي	روش‌ها و ابزارهای سنجش	شرح حال نگاری
مطالعات موردي گذشته‌نگر	سنجهش نگرش	مطالعات موردي قوم‌نگارانه
گروههای کانونی	مطالعات همبستگی	خبرگی و تقاضی تربیتی
مصاحبه‌های غیر رسمی	تحلیل داده‌ها، پژوهش‌های ارزیابی در مقیاس‌های وسیع	تحلیل محتوا
یادداشت‌های فردی، خاطرات	تجارب میدانی	روش‌های انتقادی
قضاياوت‌های معلم	تجارب آزمایشگاهی	گفتمان، عمل فکورانه و مشورتی
قضاياوت‌های متخصصان	روش‌های طولی	خاطرات، یادداشت‌های فردی
مشاهدات توأم با مشارکت	مدل‌های ریاضی، شبیه‌سازی‌ها	روش‌های قوم‌نگاری
آزمون و سنجش	فراتحلیل	ریشه‌شناسی واژه‌های مورد استفاده
بررسی و آزمایش روش‌ها و اقدامات جدید	فن بررسی چگونگی رسیدن افراد به تصمیم‌ها	روش‌های تاریخی
تحلیل برنامه‌درسی	روش‌های پژوهش در زمینه خطمنشی‌ها و سیاست‌های عمومی	مطالعات زیانی
طرح‌ها و مواد و مطالب آموزشی	آزمون‌های فرافکن	تحلیل استعاره‌ها
بررسی فعالیت‌ها، اشتباهات، سوء برداشت‌ها و دشواری‌های دانش‌آموز	مقیاس‌های درجه‌بندی	مشاهدات توأم با مشارکت
مقایسه موارد موفق و ناموفق	شبیه‌سازی، مدل‌های ریاضی	تحلیل فلسفی
بررسی سوابق تحصیلی	بررسی فرایندهای شناختی	ایفای نقش
گزارش‌های ژورنالیستی	مشاهدات ساختارمند	
	روش‌های پیمایشی	
	تجارب تدریس	
	پروتکل‌های فکر کردن با صدای بلند	
	تجارب یا آزمایش‌های فکری	

منبع: واکر (۲۰۰۳: ۱۶۴)

-۳- سنت دیدگاه‌ها یا پارادایم‌های^۱ پژوهش برنامه‌درسی

افرادی که در زمینه دیدگاه‌ها یا پارادایم‌های پژوهش دست به نگارش می‌زنند، می‌کوشند تا موضع هر پارادایم یا دیدگاه را نسبت به عناصر و مؤلفه‌های مختلف پژوهش روشن سازند. ویژگی بارز این نوع نگاه در مقایسه با صاحب‌نظران مطرح کننده روش‌ها یا گونه‌های پژوهش، بیان نقش عناصر مختلف در گیر در پژوهش است. در این محور، ویلیام شوپرت، نلسون هاگرسون، مایکل کانلی، جین کلاندینین، تد آئوکی و ویلیام رید^۲ از صاحب‌نظران برجسته به شمار می‌روند.

ویلیام شوپرت: به اعتقاد شوپرت از اواخر دهه ۱۹۶۰، مقوله پارادایم‌های پژوهش به عنوان یک محور اساسی در گفتمان برنامه‌درسی ظهرور پیدا کرد. با وجود علاقه‌مندی‌های بسیار به پارادایم‌های پژوهش برنامه‌درسی، باید به این نکته اشاره شود که اصطلاح پارادایم به شکل‌های مختلف استفاده شده است. البته، این تنوع فقط منحصر به حوزه برنامه‌درسی نیست. در قلمرو برنامه‌درسی دست کم، سه کاربرد برای اصطلاح پارادایم وجود داشته است که عبارتند از: ۱- نظام‌های طبقه‌بندی، ۲- مفروضه‌های مربوط به پژوهش و ۳- ابعادی که معرف برنامه‌درسی است (شوپرت و شوپرت، ۱۹۹۱: ۵۱).

شوپرت، پارادایم‌های پژوهش برنامه‌درسی را در قالب سه پارادایم تحلیلی- تجربی، عملی- تفسیری و انتقادی رهایی بخش مطرح کرده است (مهرمحمدی، ۱۳۸۱ب، شوپرت، ۱۹۸۹: ۲۹؛ شوپرت، ۲۰۱۰: ۲۰۱۰؛ هی، ۲۰۱۰: ۲۳۵-۲۳۳؛ هی، ۲۰۱۵). وی موضع هر یک از این پارادایم‌های سه گانه را در قالب چند پرسش اساسی مطرح کرده است. پرسش‌های مهم برنامه‌درسی از منظر پارادایم تحلیلی- تجربی، پرسش‌ها یا مقوله‌های پایدار برنامه‌درسی نامیده می‌شود. پرسش‌های تایلر که در راستای اهداف، تجارت یادگیری، سازماندهی این تجارب و ارزیابی اثربخشی آن‌هاست، معرف این سؤال‌های پایدار است. پرسش‌های

۱- واژه پارادایم را برخی نویسنده‌گان که دیدگاه‌های آنان در ادامه مطرح می‌شود، به کار برده‌اند. منظور آنان این است که هر یک از پارادایم‌ها درباره مؤلفه‌های اساسی مطرح در پژوهش موضع گیری خاصی دارند. بنابراین، در این نوشتار واژه پارادایم به معنای جهت‌گیری اساسی که پارادایم‌های قبلی را از صحنه خارج می‌کند یا به حاشیه می‌راند، به کار نرفته، بلکه کترت آن‌ها در یک دوره زمانی مورد نظر است.

2- Reid
3- He

برنامه درسی بر اساس پارادایم عملی- تفسیری، در اندیشه جوزف شواب قابل پیگیری است. او مقوله‌ها یا عناصر نقش‌آفرین شامل معلم، یادگیرندگان، موضوع درسی و محیط پیرامونی یاددهی یادگیری را مطرح کرد. به اعتقاد شواب، پرسش‌های اساسی مربوط به عمل و تصمیم‌گیری درباره برنامه درسی در موقعیت‌های خاص را می‌توان از کنار یکدیگر قرار دادن دو به دوی این مقوله‌ها به دست آورد. در نهایت، پرسش‌های اساسی از نگاه پارادایم انتقادی- رهایی‌بخش به شرح زیر است (مهر محمدی، ۱۳۸۱ ب: ۵۴۵-۵۴۴):

- چگونه دانش در مدرسه باز تولید می‌شود؟

- منابع دانشی که دانش آموزان در مدرسه فرامی‌گیرند، چیست؟

- تجربه‌های کسب شده در مدرسه چه تأثیرهایی بر نگرش دانش آموزان و معلمان دارد؟

- آیا این آثار در راستای رهاسازی، برابری و عدالت اجتماعی است یا بر عکس؟

- چگونه می‌توان دانش آموزان را به سوی آزادی، برابری و عدالت اجتماعی بیشتر سوق داد؟

در راستای روشن‌سازی بیشتر این پارادایم‌ها باید گفت در هر یک از این پارادایم‌های سه‌گانه بر موارد خاصی تأکید یا به آنها توجه می‌شود. در پارادایم تحلیلی تجربی مواردی، مانند: اصول کنترل و قطعیت، گزاره‌های قابل بررسی به صورت تجربی، ارزش آزاد بودن دانش، اعتقاد به ضرورت عینی بودن دانش، ارزشمند شمردن کارایی و اثربخشی و پذیرش واقعیت اجتماعی به همان شکل که هست، در کانون توجه قرار دارد. در پارادایم عملی- تفسیری بر فهم و تعامل فعال، تلقی انسان به عنوان آفریننده فعال دانش، جستجوی مفروضه‌ها و معانی زیربنایی زندگی روزمره، ملاحظه واقعیت به عنوان امری ذهنی که در بستری اجتماعی، سیاسی و تاریخی مطرح است و توجه به معانی که از طریق زبان خلق می‌شود، تأکید می‌گردد. در پارادایم انتقادی- رهایی‌بخش نیز به محورهای مختلفی توجه می‌شود که عبارتند از: ضرورت پذیرش نقد و اقدام ایدئولوژیک، افشاری آنچه ظالمانه است، حساسیت نسبت به آگاهی‌های نادرست، توجه به برداشت‌های تحریف شده و ارزش‌های ناعادلانه و در نهایت، بررسی و تفسیر نظام ارزشی و مفاهیم مربوط به عدالت

(شوبرت، ۱۹۸۹: ۲۹). شوبرت یکی از جدیدترین مقاله‌های خود در زمینه پژوهش برنامه درسی را در سال ۲۰۰۸ منتشر کرده است. از محورهای مورد توجه در این مقاله، پژوهش عملی شواب و پژوهش ضمن عمل است.

نلسون هاگرسون: هاگرسون (۲۰۰۰: ۱۹) پارادایم‌های پژوهش را به چهار نوع نظری/ عقلانی^۱، عملی/کهن روایتی^۲، تحولی/تکاملی^۳ و هنجاری/انتقادی^۴ تقسیم کرده است. در جدول (۵)، پارادایم‌های هاگرسون برای پژوهش برنامه درسی ارائه شده است. به اعتقاد او چارچوب ارائه شده، امکان بررسی اینکه استفاده کنندگان هریک از پارادایم‌های چهارگانه پژوهش چگونه به ابعاد اساسی هر پارادایم می‌پردازند را فراهم می‌آورد. این ابعاد عبارتند از: ۱) منشأ یا خاستگاه مسئله؛ ۲) نقش پژوهشگر؛ ۳) روش‌های پژوهش؛ ۴) چارچوب پژوهش؛ ۵) آزمودنی‌ها و موضوع پژوهش و ۶) اهداف پژوهش.

جدول ۵: چارچوب مفهومی برای پارادایم‌های پژوهش برنامه درسی

هنجاری/انتقادی	تحولی/ تکاملی	عملی/ کهن روایتی	نظری/عقلانی	پارادایم اعداد
آرمان‌گرایی	شخص، بینش‌های جدید درباره واقعیت	عمل، موقفیت‌ها	فرضیه‌هایی که باید آزمون شود	منشاء مسئله
نقاد، تجدید نظر طلب	خود تحلیلگر، مشارکت‌کننده کامل	مشاهده‌گر مشارکت کننده	مشاهده‌گر بی‌طرف	نقش پژوهشگر
تحلیل انتقادی، هرمنوتیک	استعاره، تأمل و تعقیق، یادداشت‌ها، خدوش حال‌نویسی، هرمنوتیک، روش اکشافی	طبیعت‌گریانه، قوم‌نگارانه، اندیشه‌نگارانه، پدیدارشناسی، تاریخ شفاهی	تجربی، توصیفی، سندي، تاریخي	روش‌های پژوهش
تفسیر انتقادی، درک و فهم	خودشناسی، درک و فهم	اکشافی، کفی/تبیینی، تفسیری	تاییدی، کمی/تبیینی	چارچوب پژوهش
هنچارها، ایدئولوژی‌ها، نهادها، برنامه‌درسی پنهان	فرد در ارتباط با دیگران و جهان، تعاملات	نمونه خاص، واحد، تعاملات، روابط	جامعه، نمونه‌های تصادفي	آزمودنی‌ها و موضوع پژوهش
آگاهی، رهابی/بخشی، شفاقت‌بخشی	تغییر، بهبود و اصلاح، تحول	تعییم طبیعت‌گریانه، اقدام، نظریه‌ها	تعییم‌ها، پیش‌بینی‌ها، احتمال‌های علت و معلولی	اهداف پژوهش

منبع: هاگرسون (۱۹: ۲۰۰۰)

1- rational/theoretical
2- mythological/ practical
3- evolutionary/ transformational
4- critical/ normative

به اعتقاد هاگرسون اگر هدف پژوهش تعمیم یافته‌ها به یک جمعیت بزرگتر یا پیش‌بینی‌هایی تحت شرایط خاصی است، مناسب‌ترین پارادایم برای پژوهش، پارادایم نظری/عقلانی است. در صورتی که هدف پژوهش، بررسی وضعیت‌های ناشناخته باشد یا پژوهشگر بخواهد به صورت عمیق در ماهیت پدیده‌ای تاریخی کاوش کند و درباره آن نظریه تدوین کند آنگاه باید با بهره‌گیری از پارادایم عملی/کهن روایتی به پژوهش پردازد. زمانی که هدف پژوهش، ایجاد تغییر، اصلاح و تحول است، پژوهشگر باید از پارادایم تحولی/تکاملی استفاده کند. در نهایت، اگر هدف از انجام پژوهش، آگاه شدن از ارزش‌ها و استعاره‌های مطرح در زندگی، شناخت ایدئولوژی‌های شکل‌دهنده گرایش‌ها، رها شدن از فشارهای پنهان و جایگزین ساختن افسانه‌های غیر کاربردی با ایده‌های عملی باشد، آنگاه باید از پارادایم هنجاری/انتقادی استفاده کرد (هاگرسون، ۲۰۰۰: ۲۳-۱۷). هاگرسون در هر یک از پارادایم‌ها، به صورت مفصل درباره نقش مؤلفه‌های شش گانه توضیح داده و در پایان رابطه این پارادایم‌ها را با دیدگاه‌های فلسفی و رویکردهای برنامه‌درسی در چهار وضعیت روشن ساخته است. او فلسفه واقع گرایی علمی، رویکردهای برنامه‌درسی به عنوان رشد فرایندهای شناختی، فناوری، رفتار اجتماعی، تولید و بازتولید و پارادایم نظری/عقلانی را در یک راستا قرار داده است. همچنین، فلسفه عمل گرایی، رویکردهای برنامه‌درسی به عنوان فرایندها و اقدامات آزادمنشانه، تعاملات و پارادایم عملی/کهن روایتی را همسو دانسته است. در ادامه، فلسفه پدیدارشناسی، رویکردهای برنامه‌درسی به عنوان خود شکوفایی، خودشرح حال نگاری، کورر و پارادایم تحولی/تکاملی را در امتداد یکدیگر مطرح کرده است. در نهایت، فلسفه آرمان گرایی، رویکردهای برنامه‌درسی به مثابه ایدئولوژی، پدیده پنهان، متن درسی، خرد گرایی علمی و پارادایم هنجاری/انتقادی را دارای جهت مشابه دانسته است.

مايكل کانلى و جين کلاندینين: اين دو نويسنده نيز در زمينه پژوهش برنامه‌درسی فعالیت‌های قابل توجهی انجام داده‌اند (کانلى و کلاندینين، ۱۹۸۸؛ کلاندینين و کانلى،

۱۹۹۵). آنان در کتاب معلمان به عنوان برنامه‌ریز درسی^۱ (۱۹۸۸) شش دیدگاه پژوهش در آموزش مدرسه‌ای را مطرح کرده‌اند که عبارت‌اند از: تحلیلی^۲، توصیفی^۳، هدف محور^۴، ساختاری^۵، اجتماعی^۶ و حکایی^۷. آنان در مقاله دیگری که در دانشنامه بین‌المللی تعلیم و تربیت (کلاندینین و کانلی، ۱۹۹۵) به چاپ رسیده است، شش دیدگاه مذکور را برای پژوهش‌های برنامه‌درسی معرفی کرده‌اند. در جدول ۶، شش دیدگاه پژوهشی و موضع آن‌ها نسبت به مفهوم آموزش مدرسه‌ای، ویژگی‌های روش پژوهش و داده‌های برجسته مشخص شده است.

جدول ۶: دیدگاه‌های پژوهش در آموزش مدرسه‌ای

حکایی	اجتماعی	ساختاری	هدف محور	توصیفی	تحلیلی	دیدگاه‌ها مؤلفه‌ها
آموزش مدرسه‌ای به مثابه تاریخچه سرگذشت فردی و اجتماعی	آموزش مدرسه‌ای به عنوان پژواکی از جامعه	آموزش مدرسه‌ای به مثابه یک کل ساختاری یا کارکردی	آموزش مدرسه‌ای به مثابه موقعیت‌های مختلف	یک کل پیچیده با فرهنگ و ویژگی‌های خاص	آموزش مدرسه‌ای به عنوان مجموعه‌ای پیچیده از متغیرهای متعامل	مفهوم آموزش مدرسه‌ای
طی زمان داده‌های متفق درباره اقدامات آموزشی جمع‌آوری می‌شود	تشریج ویژگی‌های اجتماعی در بستر آموزش مدرسه‌ای	ساختارها به کارکردها دلایل دارد و بر عکس	شناسابی فاصله‌های کشف موانع و ارائه راه حل‌ها	تشریج ماهیت اصلی موقعیت آموزشی	شناسابی متغیرها و کوواریانس آن‌ها	ویژگی‌های روش
مدارک و شواهدی که ریشه‌های روایت و معانی نهفته را آشکار می‌سازد	سوابق مریبوط به تلقی‌ها از یک متغیر اجتماعی	مدارک و سوابقی که یک فرایند را تصویر می‌کند یا یک ساختار را آشکار می‌سازد	عملکردست‌سنجیده می‌شود و در برابر استانداردها موردنقضاؤت قرار می‌گیرد	عناصر مختلف تشکیل‌دهنده کل	رابطه بین متغیرها	داده‌های بر جسته

منبع: کانلی و کلاندینین (۱۹۸۸: ۱۰۴).

1- Teachers as curriculum planners

2- analytic

3- portrait

4- intentional

5- structural

6- societal

7- narrative

در دیدگاه تحلیلی باید متغیرها شناسایی و وضعیت آنها در موقعیت‌های طبیعی، شبه تجربی یا تجربی ردیابی شود. در دیدگاه توصیفی، فعالیت‌های موجود این امکان را به پژوهشگر می‌دهد که ماهیت موقعیت آموزشی را روشن سازد و درباره مواردی که اهمیت دارند، دیدگاهی ارائه دهد. در دیدگاه هدف‌محور، فاصله میان اهداف و دستاوردها یا موقعیت‌های مورد نظر شناسایی و موانع کشف و راه حل‌ها ارائه می‌شود. در دیدگاه ساختاری، این نکته مورد توجه است که ساختار به کار کردها اشاره دارد و بر عکس. وقتی یک فرایند شناسایی می‌شود، متعاقب آن جستجو برای شناسایی ساختار مطرح می‌شود. همچنین، زمانی که یک ساختار پذیرفته می‌شود، فرایندهای سطح مؤسسه آموزشی بررسی می‌شود. روش‌های مختلفی برای این فرایند مناسبند. برای نمونه، مصاحبه، مشاهده، پرسشنامه و تحلیل اسناد و مدارک. در دیدگاه اجتماعی، فعالیت‌های موجود این امکان را به پژوهشگر می‌دهد که ویژگی‌های اجتماعی را آن‌گونه که در مدرسه تجلی می‌یابند، روشن سازد. در دیدگاه حکایی طی زمان، داده‌های متنوع درباره فعالیت‌های آموزشی جمع‌آوری می‌شود. این داده‌ها سپس تنظیم و شرح فعالیت‌ها به صورت روایتی یا حکایی ارائه می‌شود (کلاندینین و کانلی، ۱۹۸۷: ۳۰۸-۲۹۶).

تد آئوکی: به باور آئوکی (۱۹۰۵: ۲۰۰) در پژوهش برنامه‌دررسی، مجموعه‌ای از دیدگاه‌ها وجود دارد که پژوهشگران می‌توانند از میان آن‌ها دست به انتخاب بزنند. این دیدگاه‌ها عبارتند از: تحلیلی-تجربی (فنی^۱)، تفسیری-موقعیتی^۲ و انتقادی^۳. در دیدگاه تحلیلی-تجربی، دانش تبیینی و فنی مورد جستجو قرار می‌گیرد. به نظر آئوکی در این دیدگاه، «اقدام علمی» مورد توجه است و پژوهش در عرصه تعلیم و تربیت معمولاً از منظر این دیدگاه تعریف می‌شود. همچنین، بخشی از اعضای هیأت علمی و دانشجویان دوره‌های تحصیلات تکمیلی همواره در صدد تسلط بیشتر بر قواعد و فنون مربوط به طرح‌های متناسب با دیدگاه تحلیلی-تجربی هستند. آئوکی معتقد است غلبه در پژوهش‌های تربیتی

1- empirical-analytic (technical)

2- situational-interpretive

3- critical

سراسر آمریکای شمالی با این دیدگاه بوده است. در دیدگاه تفسیری-موقعیتی، پژوهش به معنای جستجو و کاوش برای دریافت معناهایی است که افراد به موقعیت می‌بخشنند. در این دیدگاه به رویکردهای متفاوتی توجه می‌شود که هر یک از آن‌ها توصیفی از ساختار معنایی یک موقعیت ارائه می‌دهد. پژوهشی که جهت‌گیری تفسیری-موقعیتی دارد، مکمل پژوهش تحلیلی-تجربی است و سزاوار توجه بیشتر پژوهشگران برنامه‌درسی است؛ بهویژه آنانی که به بررسی برنامه‌درسی در حال استفاده و برنامه‌ریزی درسی یا ارزشیابی برنامه‌درسی در موقعیت و محل کاربرد علاقه‌مندند (آتوکی، ۲۰۰۵: ۱۰۷-۱۰۲).

در دیدگاه انتقادی، پژوهشگران برای فهم انتقادی ارزش‌ها، علائق و مفروضه‌های اساسی اهمیت قائل هستند. در این دیدگاه، پژوهشگر از طریق کاربرد فرایند تحلیلی و انتقادی، مفروضه‌ها و مقاصد ضمی و پنهان را آشکار می‌سازد. همچنین، او بخشی از موضوع مورد مطالعه به حساب می‌آید. آتوکی، به موضع هر سه دیدگاه درباره چند مؤلفه شامل فعالیت اصلی، علاقه‌مندی، شکل و نوع دانش، درک و فهم، شناخت، تبیین، نوع رابطه انسان و جهان، واقعیت، زندگی، مطالعه‌های نظری و ارزیابی اشاره کرده است.

ویلیام رید: این صاحبنظر برنامه‌درسی، تحت تأثیر اندیشه‌های شواب قرار دارد و آثار متعددی را در شرح دیدگاه‌های او نگارش شده است. رید، چهار دیدگاه پژوهشی را مطرح و بر موضوع‌های مطالعاتی مرتبط با هریک از این دیدگاه‌ها تاکید کرده است. این دیدگاه‌های پژوهشی به شرح زیر است (مهرمحمدی، ۱۳۸۴: ۱۵۳):

- **دیدگاه سیستمی**: افراد معتقد به این دیدگاه، ساختارهای موجود را پذیرفته و درباره شیوه‌های شناخت و تصمیم‌گیری در مورد اهداف و مسائل برنامه‌درسی می‌نویسند. آنان تلقی‌های از پیش موجود درباره کترل، طرح‌ریزی و نوآوری را می‌پذیرند.

- **دیدگاه رادیکال**: معرف موضع کسانی است که در صدد کشف و آشکار کردن روابط میان انواع یا قالب برنامه‌های درسی با نابرابری‌های ساختاری موجود در جامعه هستند.

1- systemic
2- radical

- **دیدگاه وجودگرایانه!** افرادی که به این دیدگاه پایبند هستند، فردی را که در معرض برنامه‌درسی است اصل قرار داده و رابطه میان برنامه‌درسی با رشد شخصی را جستجو می‌کنند.

- **دیدگاه عمل فکورانه؟** در این دیدگاه بر تصمیم‌گیری درباره برنامه‌درسی به عنوان تعامل میان عناصر دارای دغدغه‌های اخلاقی می‌نگرند که این تصمیم‌گیری متناسب با بستر یا شرایط یک نهاد خاص اجتماعی صورت می‌پذیرد.

۴- سنت گونه‌ها یا روش‌های پژوهش برنامه‌درسی

بی‌تردید در میان صاحب‌نظرانی که گونه‌ها یا روش‌های پژوهش را مطرح کرده‌اند، ادموند شورت یکی از شناخته‌شده‌ترین افراد است. ویژگی که ادموند شورت را از دیگر صاحب‌نظران در عرصه پژوهش برنامه‌درسی متمایز می‌کند، استمرار فعالیت و تحولی است که در اندیشه‌ها و آثار او مشاهده می‌شود. حرکت مستمر و مسیری که شورت طی سال‌ها پیموده است، همان جنبه‌ای است که چندان مورد توجه قرار نگرفته است. به همین دلیل، به نظر می‌رسد شرح مختصر اندیشه‌های او مفید باشد.

از ایده تولید و کاربست دانش تا انتشار کتاب خاص پژوهش برنامه‌درسی توسط ادموند شورت: بررسی آثار ادموند شورت این نکته را آشکار می‌سازد که کتاب او مبنی بر مجموعه تلاش‌هایی است که طی بیش از دو دهه در زمینه پژوهش برنامه‌درسی انجام داده است. شورت در سال ۱۹۷۱ مقاله‌ای را با نام «تولید و کاربست دانش در برنامه‌درسی^۱» در همایش انجمن پژوهش‌های تربیتی آمریکا ارائه داد و در سال ۱۹۷۳ آن را با تفصیل بیشتر در مجله بررسی پژوهش‌های تربیتی منتشر کرد. شاید بتوان این مقاله را سنگ‌بنای شکل‌گیری اندیشه‌های شورت در زمینه پژوهش برنامه‌درسی دانست. دیدگاه کلی او در مقاله یاد شده این بود که پژوهش باید دانش مورد نیاز برای عمل برنامه‌درسی را تولید کند. او در سال ۱۹۸۷ در مقاله دیگری با عنوان «پژوهش برنامه‌درسی در وضعیت

1- existentialist

2- deliberative

3- Knowledge production and utilization in curriculum

بازاندیشی^۱ که در انجمن مطالعه تاریخ برنامه‌درسی^۲ ارائه کرد، ضمن اشاره به تلاش‌های گذشته خود در زمینه پژوهش برنامه‌درسی، تغییرات کلی این عرصه را از اواسط دهه ۱۹۷۰ تا نیمه دهه ۱۹۸۰ به تصویر کشید.

جلوه آشکار ورود ادموند شورت به عرصه روش‌های پژوهش برنامه‌درسی به سال ۱۹۹۰ و مقاله‌ای باز می‌گردد که در سمینار دانشگاه ایالتی پنسیلوانیا ارائه کرد. او در این مقاله از ده روش پژوهش برنامه‌درسی، شامل: روش‌های فلسفی، تاریخی، علمی، زیبایی‌شنختی، اخلاقی، مذهبی، تفسیری، ابزاری، عمل فکورانه و اقدام محور نام برد و آن‌ها را به صورت مختصراً توضیح داد. در سال ۱۹۹۱ در مقاله‌ای که در دو مجله تعلیم و تربیت^۳ و برنامه‌درسی و نظارت آموزشی^۴ به چاپ رساند، در سه بخش، عمل برنامه‌درسی، پژوهش برنامه‌درسی و رابطه پژوهش و عمل برنامه‌درسی را مورد بحث قرار داد. از نظر شورت، عمل برنامه‌درسی تمام فعالیت‌های عملی مرتبط با درک، بیان، توجیه و تعیین برنامه‌های درسی است. پژوهش برنامه‌درسی ناظر به پرسیدن سؤال‌ها و پاسخگویی به آن‌هاست. این فرایند، به تولید دانش مرتبط با عمل برنامه‌درسی متنه‌ی می‌شود. با این وصف، قلمرو پژوهش بر اساس نیاز به دانش برای انجام فعالیت‌های مربوط به عمل برنامه‌درسی تعریف می‌شود (شورت، ۱۹۹۱الف و ب). در همین سال، مهمترین اثر ادموند شورت در زمینه پژوهش برنامه‌درسی منتشر شد.

از روش‌های ۵۵ گانه تا هفده روش پژوهش: ادموند شورت در سال ۱۹۹۱ با همکاری گروهی از صاحبنظران، هفده روش پژوهش برنامه‌درسی را به صورت مفصل معرفی کرد (مهرمحمدی و همکاران، ۱۳۸۷). مقایسه روش‌های ارائه شده در این اثر گویای دو تغییر اساسی است که نسبت به روش‌های ارائه شده در مقاله سال ۱۹۹۰ اتفاق افتاده است. نخستین تغییر، افزایش روش‌ها از ۱۰ به ۱۷ مورد است و تغییر دوم، حذف برخی روش‌هایی است که در آن مقاله ارائه شده بود. شورت در این کتاب، سه روش پژوهش

1- Curriculum research in retrospect

2- Society for the Study of Curriculum History

3- Education

4- Curriculum & Supervision

اخلاقی، مذهبی و ابزاری را ارائه نکرد و در نهایت، کتاب را به پژوهش فلسفی (شامل دو فصل تحلیل مفهومی و جستار نظرپردازانه)، کاوشنگری فلسفی (نقد توسعی)، پژوهش تاریخی، علمی، قومنگارانه، روایی، زیباشناسانه، پدیدارشناختی، هرمنوتیک، نظریه‌ای، هنجاری، انتقادی، ارزشیابی، تلفیقی، معطوف به عمل فکورانه و پژوهش در عمل اختصاص داد.

شورت، دو سال پس از انتشار کتاب به این نکته اشاره کرد که نویسنده‌گان فصول مختلف، غالباً در مورد نقش دیدگاه‌ها یا مکاتب فکری در کاربرد یک روش مشخص، به اشاره سخن گفته‌اند و این جنبه از پژوهش به صورت مفصل مورد بحث قرار نگرفته است. با این وصف، در مقاله «کاربست نظریه‌های چندگانه در پژوهش تربیتی^۱» کوشید تا نقش نظریه‌های پژوهشی مختلف را در ارتباط با روش‌های پژوهش ارائه شده در آن کتاب مطرح کند (شورت، ۱۹۹۳ب). در مقاله دیگر، دغدغه‌ای را مطرح کرد و به آن پاسخ گفت. محور اساسی این مقاله ارائه طرحی مفهومی بود که بتواند سه سطح از سوال‌های مربوط به مسائل مختلف پژوهش و عمل برنامه‌درسی را از یکدیگر تمایز کند (شورت، ۱۹۹۳الف). آنچه درباره ادموند شورت بیان شد، نشان می‌دهد که او در زمینه پژوهش برنامه‌درسی دغدغه‌های مختلفی را در ذهن پرورده و آن‌ها را در آثار خود پی‌گیری کرده است. با وجود این، دو محوری که به صورت جدی مورد توجه او قرار داشته، روش‌های پژوهش و نسبت بین پژوهش و عمل برنامه‌درسی است.

ادموند شورت و بازاندیشی در پارادایم اولیه تولید و کاربست دانش: ادموند شورت ۹ سال پس از انتشار کتاب خود، در کتاب مناظره‌های پارادایمی در برنامه‌درسی و نظارت آموزشی^۲ (۲۰۰۰) فصلی را منتشر کرد و در آن به بازاندیشی برخی دیدگاه‌های قبلی خود پرداخت. در مجموع، می‌توان گفت او بر این باور است که در عمل برنامه‌درسی با موقعیت‌های جدیدی مواجه هستیم که در آن‌ها دانش مورد نیاز، دانش ساختاری یا عام

1- The use of multiple theories of inquiry in educational research
2- Paradigm debates in curriculum & supervision

نیست، بلکه دانش موقعیتی است. نکته مورد نظر ادموند شورت با نقد ارنشتاین^۱ و هانکینز^۲ (شریفیان، ۱۳۹۱: ۲۹) همسوست که معتقدند در اکثر پژوهش‌های برنامه‌درسی اگر نگوییم در تمام آن‌ها، بر کشف اصول عام مفید تأکید می‌شود، ولی تمرکز روی کل حوزه برنامه‌درسی اکثر موقع فقط اطلاعاتی را فراهم می‌کند که در سطح عمومی و کلی صحیح و قابل کاربرد است و نمی‌توان در سطح خاص از آن‌ها استفاده کرد. ادموند شورت به پارادایم اولیه تولید و کاربست دانش برای تصمیم‌گیری‌های عملی برنامه‌درسی نگاه انتقادی دارد. به نظر او، این الگو با فهم جدید از عمل برنامه‌درسی که بر فرایند فکورانه تمرکز است، انطباق ندارد و در بستر عمل فکورانه که تأکید روی بهترین انتخاب از بین گزینه‌های متعدد است، کاربرد دانش حاصل از پژوهش در درون حیطه‌های عمل برنامه‌درسی چندان مناسب نیست. شورت در بحثی با عنوان ظهور پارادایم جدید برای پژوهش برنامه‌درسی، از دانش‌های متناسب برای تصمیم‌های عملی برنامه‌درسی سخن گفته است.

جمع‌بندی

پژوهش برنامه‌درسی در فضاهای گوناگون قابل بررسی است. جدا از آثار اولیه‌ای که در آن‌ها چیستی، ابعاد و ضرورت پژوهش برنامه‌درسی بررسی شده، در دیگر آثار کوشش شده است تا جنبه‌های کاربردی پژوهش برنامه‌درسی مورد توجه قرار گیرد. برخی صاحب‌نظران در زمینه پژوهش برنامه‌درسی فعال بوده‌اند؛ هر چند سهم و نقش آنان برابر و مشابه نیست و این نقش‌آفرینی در عرصه‌های مختلفی به وقوع پیوسته است. نسلی از نویسنده‌گان و صاحب‌نظران در سال‌های گذشته تمام تلاش خود را به کار بسته‌اند تا چارچوب و متغیرهای پژوهش برنامه‌درسی را معرفی نمایند. گروه‌های دیگر، به چیستی پژوهش تجربی، پارادایم‌ها یا دیدگاه‌ها و روش‌های پژوهش برنامه‌درسی پرداخته‌اند.

علاوه بر چهار سنتی که در این مقاله معرفی شد، طی سال‌های اخیر، چشم‌اندازهای جدیدی در پژوهش برنامه‌درسی مطرح شده است. اگرچه این چشم‌اندازها مستلزم نگارش

1- Ornstein

2- Hunkins

مقالات‌های مستقلی است و نمی‌توان در چند سطر به آن‌ها پرداخت ولی فقط در راستای تبیین اهمیت موضوع، توضیح مختصری ارائه می‌شود. بخشی از پیشرفت‌ها در زمینه پژوهش برنامه‌درسی از مکاتب فلسفی جدید تعلیم و تربیت ناشی شده است. مصداق‌هایی از انواع پژوهش نشأت گرفته از دیدگاه‌های فلسفی جدید یا نظریه‌های برنامه‌درسی را می‌توان در دانشنامه مطالعات برنامه‌درسی (کرایدل^۱، ۲۰۱۰) مشاهده کرد که عبارتند از: پژوهش فراساختارگرا (میلر^۲، ۲۰۱۰)، پژوهش پدیدارشناختی (مکس فن من^۳ و آدامز^۴، ۲۰۱۰)، پژوهش مبنی بر نظریه انتقادی (کنلا^۵، ۲۰۱۰) و پژوهش نومارکسیست (دیمیتریادیس^۶، ۲۰۱۰). همچنین، در سال‌های اخیر در پژوهش برنامه‌درسی به برخی مسائل جدی اجتماعی در سطح بین‌المللی توجه شده است. برای نمونه، پژوهش نژادی (واتکینز^۷، ۲۰۱۰)، پژوهش در آموزش ایدز (لسکو^۸، ۲۰۱۰ الف) و پژوهش جنسیتی (لسکو، ۲۰۱۰ ب) در زمرة این گونه پژوهش‌های است. ورود پژوهش به این عرصه‌ها در راستای ایفای رسالت اجتماعی برنامه‌درسی است.

در بین چشم‌اندازهای جدید پژوهش برنامه‌درسی باید به پژوهش ترکیبی نیز اشاره کرد. اگر چه پژوهش ترکیبی از چند سال پیش در پسیاری از رشته‌ها به کار برده شده است و حتی در زمینه‌های مختلف برنامه‌درسی نیز آثاری، به ویژه در قالب پایان‌نامه‌های دوره‌های تحصیلات نکمیلی با این روش خلق شده است؛ ولی تحسین مقامه نظری که به طور خاص در یک اثر معتبر برنامه‌درسی درباره این نوع پژوهش منتشر شده، مقاله پژوهش ترکیبی نوشته بی‌هار هرنشتاین^۹ (۲۰۱۰) است که در دانشنامه مطالعات برنامه‌درسی به چاپ چاپ رسیده است. اگرچه این مقاله شرح مختصر ماهیت و طرح‌های پژوهش ترکیبی است، اما چاپ آن در یک دانشنامه معتبر برنامه‌درسی نشان‌دهنده تأکید بر کاربرد متناسب

- 1- Kridel
- 2- Miller
- 3- Van Manen
- 4- Adams
- 5- Cannella
- 6- Dimitriadis
- 7- Watkins
- 8- Lesko
- 9- Behar-Horenstein

آن در پژوهش‌های برنامه‌درسی است^۱. مباحث مربوط به پژوهش ترکیبی در دو محور مبانی نظری (شریفیان، ۱۳۸۷الف؛ نصر و شریفیان، ۱۳۸۶) و طرح‌ها و فرایнд انجام پژوهش ترکیبی (شریفیان، ۱۳۹۳؛ شریفیان، ۱۳۸۷ب) قابل بررسی است. آنچه در زمینه پژوهش ترکیبی قابل ذکر است، تنوع طرح‌های انجام پژوهش است. صاحب‌نظران علاقه‌مند به این موضوع، نوع‌شناسی‌های مختلفی از طرح‌های پژوهش ترکیبی را مطرح کرده‌اند که می‌توان متناسب با موضوع‌های پژوهشی برنامه‌درسی از آن‌ها استفاده کرد.

منابع

- حاتمی، جواد. (۱۳۸۴). فرا تحلیل، روشی مغفول در ارزیابی پژوهش‌های قلمرو برنامه‌درسی در ایران. مندرج در: قلمرو برنامه‌درسی در ایران: ارزیابی وضع موجود و ترسیم چشم‌انداز آینده، تهران: سمت.
- سلسبیلی، نادر، و حسینی، سید محمد حسین. (۱۳۸۴). بررسی نقادانه روش‌شناسی پژوهش در حوزه برنامه‌درسی در ایران. مندرج در: قلمرو برنامه‌درسی در ایران: ارزیابی وضع موجود و ترسیم چشم‌انداز آینده، تهران: سمت.
- شریفیان، فریدون. (۱۳۹۳). تحول مداوم طرح‌های پژوهش ترکیبی و معرفی طبقه‌بندی‌های جدید. همایش ملی جایگاه پژوهش تربیتی در نظام آموزشی ایران: چالش‌ها و فرصت‌ها. دانشگاه ملایر.
- شریفیان، فریدون. (۱۳۹۱). نوع‌شناسی نظریه‌های برنامه‌درسی. اصفهان: آموخته.
- شریفیان، فریدون. (۱۳۸۷الف). چیستی، خاستگاه‌ها و مبانی نظری پژوهش ترکیبی، فصل‌نامه پژوهش‌های تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه اصفهان، ۹، ۸۱-۱۰۸.
- شریفیان، فریدون. (۱۳۸۷ب). نوع‌شناسی و فرآیند طراحی و اجرای پژوهش ترکیبی، فصل‌نامه روش‌شناسی علوم انسانی، شماره ۵۷، ۱۰۳-۷۵.

۱ - البته، باید به این نکته اشاره کرد که اولویت امروز پژوهش‌های برنامه‌درسی؛ به ویژه در کشور ما گسترش مرزهای این رشته علمی از طریق پژوهش‌های عمیق نظری و تحلیلی و انتشار مقاله‌ها و برondادهای حاصل از این گونه پژوهش‌هاست.

شورت، ادموند. (پدیدآورنده). (۱۳۸۷). *روش‌شناسی مطالعات برنامه‌درسی*. ترجمه محمود مهرمحمدی و همکاران، تهران: پژوهشگاه مطالعات آموزش و پژوهش و سازمان سمت.

مهرمحمدی، محمود. (۱۳۸۴). قبض و بسط قلمرو برنامه‌درسی و نسبت آن با روش‌شناسی پژوهش در این قلمرو. مندرج در: *قلمرو برنامه‌درسی در ایران: ارزیابی وضع موجود و توسعی چشم‌انداز آینده*، تهران: سمت.

مهرمحمدی، محمود. (۱۳۸۱الف). پژوهش مبتنی بر عمل فکورانه در فرایند برنامه‌ریزی درسی: نظریه عمل‌گرای شواب، *فصل نامه نوآوری‌های آموزشی*، شماره ۲۱، ۲۱-۳۸.

مهرمحمدی، محمود (۱۳۸۱ب). روش‌های پژوهش در برنامه‌درسی. در: محمود مهرمحمدی و همکاران. (پدیدآورنده). *برنامه‌درسی: نظرگاهها، رویکردها و چشم‌اندازها*، مشهد: آستان قدس رضوی (به نشر).

نصر، احمد رضا و شریفیان، فریدون. (۱۳۸۶). رویکردهای کمی، کیفی و ترکیبی در پژوهش‌های تربیتی، *فصل نامه روش‌شناسی علوم انسانی*، ۵۲، ۲۴-۷.

Abramson, D. (1966). Curriculum research and evaluation. *Review of Educational Research*, 36 (3), 388-395.

Aoki, T. (2005). Toward curriculum inquiry in a new key. In: W. Pinar & R. Irwin. (Eds.). *Curriculum in a new key: The collected works of Ted Aoki*, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associations, Publishers.

Barrow, L. (1990). The role of conceptual analysis in curriculum inquiry: A holistic approach. *Journal of Curriculum and Supervision*, 5 (3), 269-278.

Behar-Horenstein, L. (2010). Mixed methods research. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.

- Berman, L. (1988). Problematic curriculum development: Normative inquiry in curriculum. *Journal of Curriculum and Supervision*, 3 (4), 271-295.
- Broudy, H. S. (1970). Components and constraints of curriculum research. *Curriculum Theory Network*, 5, 16-31.
- Cannella, G. (2010). Critical theory research. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Chambers, P & Powney, J. (1982). School based curriculum research. *British Educational Research Journal*, 8 (2), 133-139.
- Clandinin, D. J., & Connelly, F. M. (1995). Forms of curriculum inquiry. In: T. N. Postlethwaite & T. Husen (Eds.). *The international encyclopedia of education*. Oxford: Pergamon.
- Clandinin, D. J. & Connelly, F. M. (1987). Inquiry into schooling: Diverse perspectives. *Journal of Curriculum & Supervision*, 2 (4), 295-313.
- Clements, D. H. (2007). Curriculum research: Toward a framework for research based curricula. *Journal of Research in Mathematics Education*, 38 (1), 35-70.
- Connelly, F. M. & Xu, S. J. (2010). An overview of research in curriculum inquiry. In: P. Peterson, E. Baker & B. McGaw (Eds.). *International encyclopedia of education*. Elsevier.
- Connelly, M., & Clandinin, J. (1988). *Teachers as curriculum planners: Narratives of experience*, New York: Teachers College Press.
- Cook, W., Hovert, K., & Kearney, N. (1956). Curriculum research. *Review of Educational Research*, 26 (3), 224-240.
- Darling-Hammond, L., & Snyder, J. (1992). Curriculum studies and the traditions of inquiry: The scientific tradition. In: P. W. Jackson

- (Ed.). *Handbook of research on curriculum*. New York: Macmillan.
- Davis, R., & Wilber, M. J. (1933). Curriculum research. *Journal of Experimental Education*, 1 (4). 294-297.
- Dimitriadis, G. (2010). Neo-Marxist research. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Eisner, E. W. (1991). *The enlightened eye: Qualitative inquiry and the enhancement of educational practice*, New York: Macmillan Publishing.
- Fleming, R. (1957). Research and evaluation in curriculum planning. *Review of Educational Research*, 27 (3), 295-303.
- Foshay, A., & Green, J. (1954). Techniques of curriculum research. *Review of Educational Research*, 24 (3), 246-252.
- Goodlad, J. (1991). The wonderful world of curriculum inquiry. *Journal of Curriculum and Supervision*, 6 (2), 161-166.
- Haggerson, N. (2000). *Expanding curriculum research and understanding*. New York: Peter Lang.
- He, M. H. (2010). Curriculum inquiry. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Huebner, D. (1991). Notes toward a framework for curriculum inquiry. *Journal of Curriculum and Supervision*, 6 (2), 145-160.
- Hunnicutt, C. W. (1949). Curriculum research: Some characteristics of good research. *Educational Leadership*, 7 (3), 203-204.
- Jenkins, D. (1991). Curriculum research. In: A. Lewy (Ed.). *The international encyclopedia of curriculum*, Oxford: Pergamon Press.
- Johnson, M. (1976). Needed research: Emphasis on the future. *Educational Leadership*, 33 (7), 505-508.

- Johnson, M. (1970-1971). Appropriate research directions in curriculum and instruction. *Curriculum Theory Network*, 6, 24-37.
- Kimpston, R., & Rogers, K. (1986). A framework for curriculum research. *Curriculum Inquiry*, 16 (4), 463-474.
- Kridel, C. (2010) (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Kridel, C. (1991). Biographical and archival research in curriculum. *Journal of Curriculum & Supervision*, 7 (1), 100-108.
- Lesko, N. (2010a). AIDS education research. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Lesko, N. (2010b). Gender research. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Lincoln, Y. (1992). Curriculum studies and the traditions of inquiry: The humanistic tradition. In: P. W. Jackson (Ed.). *Handbook of research on curriculum*. New York: Macmillan.
- Loomis, A. (1935). Needed research in the curriculum. *The Journal of Educational Research*, 29 (2), 126-130.
- Macdonald, J., & Rath, J. (1963). Curriculum research: Problems, techniques and prospects. *Review of Educational Research*, 33 (3), 322-329.
- Mann, J. S. (1974). Functions of curriculum research. In: E. Short & G. Marconnit (Eds.). *Contemporary thought on public school curriculum*. WM. C. Brown Company Publishers.
- Miller, J. (2010). Poststructuralist research. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Passow, H. (1960). Curriculum research: Status, needs and prospects. *Educational Research Bulletin*, 39 (8), 197-205.

- Posner, G. (1989). Making sense of diversity: The current state of curriculum research. *Journal of Curriculum and Supervision*, 4 (4), 340-361.
- Posner, G. (1974). The extensiveness of curriculum structure: A conceptual scheme. *Review of Educational Research*, 44 (4), 401-407.
- Posner, G. (1973). The use of construct validation procedures in curriculum research. *Curriculum Theory Network*, 11, 34-46.
- Schubert, W. H. (2010). Definitions and dimensions of curriculum studies. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Schubert, W. H. (2008). Curriculum inquiry. In: M. Connelly, F. M. He., & J. Phillion. (Eds.). *The Sage handbook of curriculum and instruction*, Thousand Oaks: Sage.
- Schubert, W. H. (1989). Reconceptualizing and the matter of paradigms. *Journal of Teacher Education*, 40 (1), 27-32.
- Schubert, W. H., & Schubert, A. L. (1991). Curriculum inquiry: Alternative paradigms, In: A. Lewy (Ed.). *The international encyclopedia of curriculum*, Oxford: Pergamon Press.
- Schubert, W. H. (1982). The return of curriculum inquiry from schooling to education. *Curriculum Inquiry*, 12 (2), 221-232.
- Schubert, W. H. (1980). Recalibrating educational research: Toward a focus on practice. *Educational Researcher*, 9 (1), 17-24.
- Schutz, R. (1969). Methodological issues in curriculum research. *Review of Educational Research*, 39 (3). 359-366.
- Short, E. (2000). Shifting paradigms: Implications for curriculum research and practice. In: J. Glanz & L. Behar-Horenstein (Eds.). *Paradigm debates in curriculum and supervision*. London: Bergin & Garrey.

- Short, E. (1993a). Three levels of questions addressed in the field of curriculum research and practice. *Journal of Curriculum and Supervision*, 9 (1), 77-86.
- Short, E. (1993b, Apr). The use of multiple theories of inquiry in educational research. *Paper presented at the Annual Meeting of the American Educational Research Association*, Atlanta.
- Short, E. (1991a). Setting priorities in curriculum research. *Journal of Curriculum and Supervision*, 6 (4), 358-365.
- Short, E. (1991b). Setting priorities in curriculum research. *Education*, 111 (4), 491-496.
- Short, E. (1990, Mar). Ten inquiry methods used in curriculum studies. *Paper presented at the Pennsylvania State University seminar on curriculum research*.
- Short, E. (1987, Apr). Curriculum research in retrospect. *Paper presented at the Society for the Study of Curriculum History*, Washington.
- Short, E. (1973). Knowledge production and utilization in curriculum: A special case of the general phenomenon. *Review of Educational Research*, 43 (3), 237-301.
- Short, E. (1971, Feb). Knowledge production and utilization in curriculum. *Paper presented at annual meeting, AERA*, New York.
- Slattery, P. (1997, Sep). Postmodern curriculum research and alternative forms of data presentation. *Public seminar/occasional paper presented to the Curriculum and Pedagogy Institute of the University of Alberta*.
- Tribe, J. (2001). Research paradigms and the tourism curriculum. *Journal of Travel Research*, 39, 442-448.

- Tyler, R. W. (1974). Utilizing research in curriculum development. *Theory into Practice*, 13 (1), 5-10.
- Van Manen, M. & Adams. C. (2010). Phenomenological research. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Walker, D. (2003). *Fundamentals of curriculum: Passion and professionalism*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Walker, D. (1992). Methodological issues in curriculum research. In: P. W. Jackson (Ed.). *Handbook of research on curriculum*. New York: Macmillan.
- Walker, D. (1981). What curriculum research? In: H. Giroux., A. Penna., & W. Pinar. (Eds.). *Curriculum & instruction*. Berkeley, California: McCutchan Publishing Corporation.
- Walker, D. (1971). A naturalistic model for curriculum development. *The School Review*, 80 (1), 51-65.
- Walker, D. (1970, Feb). An empirical model of the process of curriculum development. *Paper presented at American Educational Research Association Annual Meeting*, Minneapolis, Minnesota.
- Watkins, W. (2010). Race research. In: C. Kridel (Ed.). *Encyclopedia of curriculum studies*. London: Sage.
- Zirbes, L. (1949). Gaps in curriculum research. *Educational Leadership*, 7 (3), 187-192.